

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพสำหรับนักเรียนที่เสี่ยงต่อภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนนาร่อง เขตตำบลยู่หวา อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ และผู้ปกครองนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้น (ป.1-ป.6) ในโรงเรียนนาร่องตำบลยู่หวา อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบไปด้วยโรงเรียน 5 โรงเรียน คือ โรงเรียนสันป่าตอง โรงเรียนสันป่าตองสุวรรณราษฎร์ โรงเรียนวัดคูคำ โรงเรียนวัดคูเม็ง โรงเรียนชุมชนวัดแก้วแลหลวง จำนวน 100 คน (ผู้ปกครองจำนวน 50 คน และนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้จำนวน 50 คน) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสำรวจข้อมูลนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ และผู้ปกครองของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้น (ป.1-ป.6) แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (The Strengths and Difficulties Questionnaire: SDQ) แบบประเมินกิจกรรมก่อน-หลัง การเข้ารับ โปรแกรมส่งเสริมสุขภาพสำหรับนักเรียนที่เสี่ยงต่อภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้สำหรับผู้ปกครองและกิจกรรมที่ใช้ในการศึกษาโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพสำหรับนักเรียนที่เสี่ยงต่อภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ การเก็บรวบรวมข้อมูลกระทำโดยการสัมภาษณ์และทดสอบแบบรายเดี่ยว (นักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ และผู้ปกครอง) และรายกลุ่ม (กิจกรรมกลุ่ม) ดังนี้

สรุปผล

จากข้อมูลที่รวบรวมได้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลการวิจัยออกตามผลของโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพสำหรับนักเรียนที่เสี่ยงต่อภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนนาร่องเขตตำบลยู่หวา อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ตามขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

**การสำรวจข้อมูลนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ และผู้ปกครองของ
นักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้น (ป.1-ป.6)**

**ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ และผู้ปกครองของ
นักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ (สัมภาษณ์จากผู้ปกครอง)**

สภาพครอบครัวของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นแบบพ่อและแม่แยกกันอยู่ ลักษณะครอบครัวอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวขนาดใหญ่ (พ่อ แม่ ย่า ตา หลาน ป้า อา ฯลฯ) สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวค่อนข้างยากจน ส่วนใหญ่ผู้ปกครองคิดว่านักเรียนมีพัฒนาการที่เป็นปกติ ไม่มีความบกพร่อง/พิการ (ร่างกาย การพูด การสื่อสาร สติปัญญา อารมณ์ พฤติกรรม) ลักษณะการเลี้ยงดูนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้จะเอาใจใส่/เคร่งครัดให้มีระเบียบวินัย ผู้ปกครองกังวลด้านการเรียนและด้านพฤติกรรมและบุคคลในครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อสภาพปัญหาของนักเรียนส่วนใหญ่คือ บิดา ด้านผลการเรียน/ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ส่วนใหญ่ค่อนข้างต่ำกว่าเกณฑ์ เกเร/ไม่ตั้งใจเรียน ผู้ปกครองจะวิตกกังวลด้านการเรียนและด้านพฤติกรรมของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ คาดหวังต่อตัวนักเรียนคือ ต้องการให้นักเรียนเป็นคนดี

การประเมินพฤติกรรมนักเรียน (The Strengths and Difficulties Questionnaire: SDQ)

การประเมินตนเอง (SDQ) ฉบับผู้ปกครองเป็นผู้ประเมินนักเรียน:

ผู้ปกครองประเมินพฤติกรรมนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ให้คะแนนด้านพฤติกรรมอยู่ไม่เนืองมากที่สุด ส่วนปัญหาสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน พบว่า ด้านอารมณ์ ด้านสมาธิ ด้านพฤติกรรม หรือความสามารถเข้ากับผู้อื่นนั้นมีปัญหาเล็กน้อย ระยะเวลาที่แสดงปัญหาอย่างชัดเจนอยู่ในช่วง 6-12 เดือน ความสามารถเข้ากับผู้อื่นรบกวนการดำเนินชีวิตประจำวันของเด็กด้านต่างๆ คือ ด้านความเป็นอยู่ที่บ้าน ด้านกิจกรรมยามว่างมีปัญหาล็กน้อย ด้านการคบเพื่อนและด้านการเรียนในห้องเรียน และเกิดความยุ่งยากกับผู้ปกครองหรือครอบครัวค่อนข้างมาก

การประเมินตนเอง (SDQ) ฉบับนักเรียนประเมินตนเอง:

นักเรียนประเมินพฤติกรรมตนเอง พบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านพฤติกรรมอยู่ไม่เนืองมากที่สุด ส่วนปัญหาสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวันของตัวเอง พบว่า ด้านอารมณ์ ด้านสมาธิ ด้านพฤติกรรม หรือความสามารถเข้ากับผู้อื่นนั้นมีปัญหาล็กน้อย ระยะเวลาที่แสดงปัญหาอย่างชัดเจนอยู่ในช่วง 6-12 เดือน ความสามารถเข้ากับผู้อื่นรบกวนการดำเนินชีวิตประจำวันของเด็กด้านต่างๆ คือ ด้านความเป็นอยู่ที่บ้าน ด้านกิจกรรมยามว่างมีปัญหาล็กน้อย ด้านการคบเพื่อนและด้านการเรียนในห้องเรียน และเกิดความยุ่งยากกับผู้ปกครองหรือครอบครัวค่อนข้างมาก

การประเมินกิจกรรม ก่อน-หลัง การเข้ารับโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพสำหรับนักเรียนที่เสี่ยงต่อภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนนำร่อง เขตตำบลยุหว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ สำหรับผู้ปกครองของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการให้ความรู้เรื่อง เลี้ยงลูกอย่างไรห่างไกลแอลดี

ก่อนการเข้ารับ โปรแกรมส่งเสริมสุขภาพผู้ปกครองมีความรู้ร้อยละ 54.8 และหลังการเข้ารับโปรแกรมผู้ปกครองมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 61.4

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ทราบว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คือ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เฉพาะอย่าง โดยมีความบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งหรือมากกว่า ในกระบวนการอ่าน การเขียน หรือการคิดคำนวณทำให้นักเรียนเหล่านี้มีปัญหาทางการใช้ภาษา การพูด การขีดเขียน ทั้งที่มีระดับสติปัญญาปกติมากที่สุด ส่วนข้อที่ผู้ปกครองทำผิดมากที่สุดคือ ไม่ทราบว่าสาเหตุของภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ นั้น มาจากการได้รับบาดเจ็บทางสมอง กรรมพันธุ์ และสิ่งแวดล้อม

นักเรียนมักจะหลีกเลี่ยงการอ่าน การเขียน ความจำไม่ดี ใต้น้ำลึมหั่ง ทำสมุดหาย บ่อยๆ ไม่มีสมาธิในการเรียน ทำงานช้า ไม่เสร็จ ทำงานสะเพร่าต่อต้านแบบดื้อเงียบ ไม่ทำตามครู สั่งดูเป็นเด็กขี้เกียจ และมักพบร่วมกับโรคสมาธิสั้นมีคะแนนเพิ่มขึ้น 9 คะแนน ผู้ปกครองควรมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้กับนักเรียนที่อยู่ในภาวะเสี่ยงบกพร่องต่อการเรียนรู้และในข้อผู้ปกครองควรสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน โดยค้นหาความสนใจของนักเรียนแล้วนำมาสร้างแรงบันดาลใจสอนโดยอาศัยจุดเด่นหรือวิธีการที่นักเรียนถนัดและทำได้ ดีนั้นมีผลต่างคะแนนเท่าเดิม

ผลคะแนนหลังการเข้ารับ โปรแกรมมากกว่าก่อนการเข้ารับ โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p=0.003$)

กิจกรรมที่ใช้ในการศึกษาผลโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพสำหรับนักเรียนที่เสี่ยงต่อภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนนำร่อง เขตตำบลยุหว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

คะแนนด้านพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งมีคะแนนมากที่สุด ด้านความสัมพันธ์ภาพของสังคม ด้านอารมณ์ ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ด้านความประพฤติ/เกร ตามลำดับ

ผลของค่าสถิติความสัมพันธ์ของผลการใช้โปรแกรมส่งเสริมสุขภาพสำหรับนักเรียนที่เสี่ยงต่อภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนนำร่อง เขตตำบลยุหว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ในการทดสอบ 3 ครั้ง พบว่า

ทุกด้านการทดสอบ (ด้านอารมณ์ ด้านความประพฤติ / เกร็ดด้านพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน และด้านความสัมพันธ์ทางของสังคม) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

การสำรวจข้อมูลนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ และผู้ปกครองของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้น (ป.1-ป.6)

สภาพครอบครัว พบว่า พ่อและแม่ส่วนใหญ่แยกกันอยู่ ลักษณะครอบครัวอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวขนาดใหญ่ (พ่อ แม่ ย่า ตา หลาน ป้า อา ฯลฯ) และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวค่อนข้างยากจนซึ่งสอดคล้องกับ สุขเกษม วงศ์สุวรรณ และ ฉวีวรรณ อินทร์โต (2549 อ้างใน อุดมศักดิ์ กำไลเพ็ชร, 2550) ที่พบว่า การที่ครอบครัวไม่สามารถทำหน้าที่เป็นจุดรวมยึดเหนี่ยวจิตใจของสมาชิกในครอบครัว บิดา มารดาไม่มีเวลาใกล้ชิดกับบุตร ขาดความรัก ความเอาใจใส่ และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวที่ค่อนข้างยากจน ทำให้บิดา มารดาต้องหาเลี้ยงครอบครัว ทำให้ไม่มีเวลาดูแลและเอาใจใส่ต่อบุตร เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้บุตรมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ และได้สอดคล้องกับ รุ่งทิพย์ พรหมณะ (2546) ที่กล่าวว่าสภาพครอบครัวที่เป็นปัญหา เช่น บิดา มารดาแยกกันอยู่ เนื่องจากความจำเป็นด้านอาชีพ ความแตกร้างในครอบครัว ความดิ้นรนเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทำให้ไม่มีเวลาอบรมบ่มจิตใจแก่บุตร ทำให้บุตรเกิดปัญหาด้านพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมขึ้นได้

ด้านพัฒนาการทางด้านการเจริญเติบโต พบว่า ส่วนใหญ่พัฒนาการปกติ ด้านอารมณ์นิสัย พฤติกรรมของนักเรียน ส่วนใหญ่เกรง ลักษณะการเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่/เคร่งครัดให้มีระเบียบวินัย ผู้ปกครองจะมีความวิตกกังวล/ความต้องการด้านการเรียนและด้านพฤติกรรมของนักเรียน พ่อมีอิทธิพลต่อสภาพปัญหาของนักเรียนมากที่สุด สอดคล้องกับ วรรณศิริ ปัญญา ในปี พ.ศ. 2553 ได้กล่าวว่าเด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยทั่วไปแล้วจะมีความบกพร่องทางอารมณ์และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทั้งนี้เพราะการที่เด็กไม่ประสบความสำเร็จในกิจกรรมทางการเรียนอยู่เสมอ ทำให้เด็กขาดความภาคภูมิใจในตนเอง รู้สึกไม่ดีต่อตนเอง มีความวิตกกังวลสูง และมีอารมณ์ทางลบหลายประการ เช่น อารมณ์หงุดหงิด โมโหง่าย อารมณ์ซึมเศร้า เกร เป็นต้น ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญต่อตัวนักเรียนและผู้ปกครอง ทำให้ผู้ปกครองเกิดความวิตกกังวลต่างๆ เช่น ด้านการเรียนที่มีผลการเรียนตกต่ำ พฤติกรรมที่เป็นปัญหา ก้าวร้าว อยู่ไม่นิ่ง เกร การเข้ากับเพื่อนในวัยเดียวกัน นอกจากนี้ปัญหาลำไยยังมีส่งผลในการดำเนินชีวิตของนักเรียนอีกด้วย

ด้านผลการเรียน/ความสามารถทางการเรียน พบว่า ผลการเรียนค่อนข้างต่ำกว่าเกณฑ์ ลักษณะนิสัย/พฤติกรรม พบว่า เกเร/ไม่ตั้งใจเรียนเป็นส่วนใหญ่ พ่อและแม่มีความวิตกกังวลความห่วงใยด้านการเรียนและด้านพฤติกรรมของเด็ก พ่อและแม่คาดหวังให้นักเรียนเป็นคนดีมากที่สุดในการศึกษาของ Haager และ Vaughn ในปี ค.ศ. 1995 (อ้างใน สุทินันท์ จันทร, 2552) พบว่า ในมุมมองของครู ผู้ปกครอง และเพื่อนร่วมชั้นเรียน เด็กที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้และล้มเหลวทางการเรียน จะมีความวิตกกังวล ความบกพร่องของทักษะทางสังคม และมีปัญหาพฤติกรรมมากกว่าเด็กที่ประสบความสำเร็จทางการเรียน อันเนื่องมาจาก นักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้มักจะได้รับคำชมจากเพื่อนต่ำ ถูกปฏิเสธและถูกละเลยจากเพื่อนมากกว่าเด็กปกติ มีโอกาสในการเข้ามีส่วนร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อนน้อยมาก

ผลการประเมินพฤติกรรมนักเรียน (The Strengths and Difficulties Questionnaire: SDQ)

การประเมินตนเอง (SDQ) ฉบับผู้ปกครองเป็นผู้ประเมินนักเรียนและการประเมินตนเอง (SDQ) ฉบับนักเรียนประเมินตนเอง:

การประเมินพฤติกรรมนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองและนักเรียนส่วนใหญ่ให้คะแนนด้านพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านอารมณ์ ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ด้านสัมพันธภาพทางสังคม และด้านความประพฤติ/เกเร ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ สุทินันท์ จันทร (2552) กล่าวว่า ภาวะอยู่ไม่นิ่ง (hyperactive) ทำให้เป็นผู้ที่มีความบกพร่องในการควบคุมอารมณ์ หุนหันพลันแล่นและจะมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาคความบกพร่องของทักษะทางสังคม เพราะนักเรียนกลุ่มนี้มันจะไม่สนใจสิ่งรอบตัว มักแยกตัวอยู่คนเดียว ควบคุมอารมณ์ตนเองทำได้ยาก ทำให้การสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้ปกครอง เพื่อน ครู หรือบุคคลอื่นกระทำได้ดีลำบาก เริ่มที่จะสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นก็ทำได้ยาก และอาจมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมด้วย เช่น อยู่ไม่นิ่ง ก้าวร้าว เกเร เป็นต้น

นักเรียนมีปัญหาโดยรวม คือ ด้านอารมณ์ ด้านสมาธิ ด้านพฤติกรรม หรือความสามารถเข้ากับผู้อื่นนั้น พบอย่างชัดเจนในช่วง 6-12 เดือน เกิดการรบกวนการดำเนินชีวิตประจำวันของเด็กด้านต่างๆ คือ ด้านความเป็นอยู่ที่บ้าน ด้านการคบเพื่อน ด้านการเรียนในห้องเรียน ด้านกิจกรรมยามว่าง เกิดความยุ่งยากกับผู้ปกครองหรือครอบครัวค่อนข้างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ สุทินันท์ จันทร (2552) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมที่สังเกตได้อย่างชัดเจนอยู่ในช่วงประมาณ 6-12 เดือน เพราะสามารถมองเห็นถึงความแตกต่างของพฤติกรรมที่แสดงออกได้ดี นอกจากนี้เมื่อนักเรียนคิดว่าตัวเองมีปัญหา จะไม่มีความสนใจต่อสิ่งรอบตัว ไม่สนใจต่อกิจกรรมที่พึงกระทำ มีแนวโน้มในการแยกตัวค่อนข้างสูง มีเพื่อนน้อยขาดความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นเพราะว่านักเรียนรู้สึกไม่ดีต่อตนเอง

มองตนเองไม่มีค่า มีความวิตกกังวลสูง ถูกปฏิเสธบ่อยครั้งจากเพื่อน ไม่กล้าที่จะเริ่มต้นทำสิ่งใหม่ๆ
 นั่นเอง

**การประเมินกิจกรรม ก่อน-หลัง การเข้ารับโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพสำหรับนักเรียนที่
 เสี่ยงต่อภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนนาร่อง เขตตำบลยู่หว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัด
 เชียงใหม่ สำหรับผู้ปกครองของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการให้ความรู้
 เรื่อง เสี่ยงถูกอย่างไรห่างไกลแอลดี**

ก่อนการเข้ารับโปรแกรมผู้ปกครองมีความรู้ร้อยละ 54.8 และหลังการเข้ารับโปรแกรม
 ผู้ปกครองมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 61.4 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ทราบว่านักเรียนที่มีความบกพร่อง
 ทางการเรียนรู้ คือ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เฉพาะอย่าง โดยมีความบกพร่องอย่างใดอย่าง
 หนึ่งหรือมากกว่า ในกระบวนการอ่าน การเขียน หรือการคิดคำนวณทำให้นักเรียนเหล่านี้มีปัญหา
 ทางการใช้ภาษา การพูด การขีดเขียน ทั้งที่มีระดับสติปัญญาปกติมากที่สุด ส่วนข้อที่ผู้ปกครองทำ
 ผิดมากที่สุด คือ ไม่ทราบว่าสาเหตุของภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้นั้น มาจากการได้รับ
 บาดเจ็บทางสมอง กรรมพันธุ์และสิ่งแวดล้อม โดยค่าสถิติของผลการประเมินกิจกรรมก่อน – หลัง
 การเข้ารับโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพสำหรับนักเรียนที่เสี่ยงต่อภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ใน
 โรงเรียนนาร่อง เขตตำบลยู่หว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ สำหรับผู้ปกครองของนักเรียน
 ที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ในภาพรวมพบว่า ผลคะแนนหลังการให้โปรแกรมมากกว่า
 ก่อนการให้โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P=0.003$) หรือคะแนนหลังให้โปรแกรมมากกว่า
 ก่อนให้โปรแกรมที่ความเชื่อมั่น 95%CI เพราะผู้ปกครองส่วนใหญ่ในเขตพื้นที่ประกอบอาชีพ
 เกษตรกรรม และบางครอบครัวต้องเดินทางออกนอกพื้นที่เพื่อหางานทำเลี้ยงดูครอบครัว จึงให้ปู่
 ย่า ตา ยายเลี้ยงดูบุตรแทน ไม่มีเวลาเอาใจใส่บุตร และบางคนไม่ค่อยมีความรู้เรื่องการดูแลเด็กที่มี
 ภาวะเสี่ยงทางการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ เนตรนภิส เอกสุวรรณ (2546, อ้างในปรานอม
 สุวรรณพรหม, 2550) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครอง ในการพัฒนา
 นักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนร่วมใน โรงเรียนสันมหาพนวิทยา สังกัดสำนักงาน
 ประถมศึกษาอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กิจกรรมการพัฒนาความร่วมมือระหว่างครูและ
 ผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ได้ร่วมกันดำเนินการตาม
 ขั้นตอนของแผน ได้แก่ การสัมภาษณ์ผู้ปกครองและนักเรียนเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน ทดสอบความรู้
 ความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนการสร้างความรู้ความ
 เข้าใจระหว่างครูและผู้ปกครองด้วยการประชุมและฟังบรรยายจากครูการศึกษาพิเศษ โรงเรียนที่เป็น
 วิทยากร และร่วมกันจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล เพื่อใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 ต่อจากนั้นทดสอบความรู้ความเข้าใจผู้ปกครองหลังจากดำเนินกิจกรรมเสร็จสิ้นแล้ว ผลปรากฏว่า

ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เพิ่มสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 มีความสนใจการเรียนของบุตรหลาน เอาใจใส่ดูแลทำการบ้านที่มากขึ้น และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในระดับมาก ส่วนเด็กมีพัฒนาการด้านการเขียนการอ่านสูงขึ้น ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ทุกคน

กิจกรรมที่ใช้ในการศึกษาโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพสำหรับนักเรียนที่เสี่ยงต่อภาวะ

บกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนนาร่อง เขตตำบลยุหว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

กิจกรรมที่ใช้ในการศึกษาโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพสำหรับนักเรียนที่เสี่ยงต่อภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนนาร่อง เขตตำบลยุหว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ มีดังนี้

1. ลูกโป่งหรรษา นำมาใช้ทดสอบพฤติกรรมด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน และผู้ปกครอง
2. เกมสรวมเงิน (ละลายพฤติกรรม) นำมาใช้ทดสอบพฤติกรรมด้านความประพฤติ/เกร ด้านอารมณ์ ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน
3. จิ๊กซอว์มหาสนุก นำมาใช้ทดสอบพฤติกรรมด้านพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง ด้านอารมณ์ ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน
4. ลีลาเพลง “ตั้งดอกไม้บาน” นำมาใช้ทดสอบพฤติกรรมด้านอารมณ์ (การควบคุมอารมณ์) ด้านพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง

พบว่า คะแนนด้านพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งมีคะแนนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความสัมพันธ์ภาพของสังคม ด้านอารมณ์ ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ด้านความประพฤติ/เกร ตามลำดับ ส่วนผลของค่าสถิติความสัมพันธ์ของผลการใช้โปรแกรมส่งเสริมสุขภาพสำหรับนักเรียนที่เสี่ยงต่อภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนนาร่อง เขตตำบลยุหว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ในการทดสอบ 3 ครั้ง ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One - Ways ANOVA) พบว่า ด้านอารมณ์ ด้านความประพฤติ/ เกร ด้านพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ด้านความสัมพันธ์ภาพของสังคม มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ จิตตริน มงคลชัย (2551) ที่กล่าวว่า กิจกรรมสามารถพัฒนาการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนได้ดีกว่าการให้ข้อเสนอแนะ เพราะกิจกรรมมีการปฏิบัติเป็นขั้นตอน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และแสดงออกอย่างถูกต้องเหมาะสม Button (1974 อ้างใน จิตตริน มงคลชัย, 2551) ว่ากิจกรรมเป็นสิ่งที่จัดขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายที่ส่งเสริมให้มนุษย์ได้เติบโตและพัฒนา การเห็นคุณค่าในตนเอง ทักษะทางสังคม และด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ณิชูรา ศีตีสาร (2552) กล่าวว่า ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม นั่นคือ

เมื่อนักเรียนเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีความสำคัญต่อบุคคลอื่น พฤติกรรมการแสดงออกมาก็จะพัฒนาในทางที่ดีขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. แบบประเมินที่ใช้ในการคัดกรองนักเรียนควรเลือกเครื่องมือที่มีคุณภาพ หลากหลาย และนำไปใช้ได้เหมาะสม ส่งผลต่อการจำแนก/คัดกรองนักเรียนให้มีความถูกต้องแม่นยำ และมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
2. การสังเกตพฤติกรรมนักเรียนจากการศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพสำหรับนักเรียนที่เสี่ยงต่อภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนนาร่อง เขตตำบลยุหว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ควรเพิ่มระยะเวลาในการเก็บข้อมูลนักเรียน เพื่อจะได้ผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
3. การเก็บข้อมูลด้านพฤติกรรม ผู้วิจัยควรทำความเข้าใจให้ถูกต้องถึง เครื่องมือประเมิน ธรรมชาติและปัญหาของนักเรียนเป็นอย่างดีก่อน เพื่อให้การเข้าร่วมทำกิจกรรมสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. สามารถนำไปศึกษาปัญหาด้านพฤติกรรมกับเด็กพิเศษกลุ่มอื่นๆ หรือเด็กปกติที่มีปัญหาด้านพฤติกรรมได้
2. นอกจากกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มผู้ปกครองและนักเรียนที่เสี่ยงต่อภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้แล้ว อาจมีการเพิ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู ในการวิจัยครั้งต่อไป